

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 84/12
v Luxemburgu 21. júna 2012

Rozsudok vo veci C-5/11
Titus Alexander Jochen Donner

Voľný pohyb tovaru možno obmedziť z dôvodu ochrany autorského práva

Členský štát môže trestne stíhať prepravcu za napomáhanie šíreniu rozmnoženín diela na vnútroštátnom území, hoci tieto diela nie sú chránené v členskom štáte predajcu

Titus A. J. Donner, nemecký štátny príslušník, bol odsúdený Landgericht München II (Krajský súd Mníchov II, Nemecko), pretože napomáhal pri nezákonnom komerčnom využívaní diel chránených autorským právom. Podľa zistení krajského súdu T. A. J. Donner napomáhal v rokoch 2005 až 2008 šíreniu napodobenín bytových zariadení a nábytku v štýle „Bauhaus“¹ v Nemecku, ktoré boli v Nemecku chránené autorským právom.

Tieto napodobeniny pochádzali z Talianska, kde neboli v rokoch 2002 až 2007 chránené autorským právom, resp. v čase skutkových okolností veci samej neboli chránené autorským právom v plnom rozsahu, lebo podľa talianskej judikatúry nebola táto ochrana vymožitelná v prípade tých výrobcov, ktorí už počas určitého obdobia predmety rozmnožovali a/alebo predávali. Tieto napodobeniny ponúkala na predaj zákazníkom bývajúcim v Nemecku talianska spoločnosť Dimensione Direct Sales prostredníctvom inzerátov v časopisoch a ich prílohách, v reklamných letákoch priamo zaslaných konkrétnym príjemcom a na nemeckej internetovej stránke.

Pokiaľ ide o prepravu rozmnoženín do Nemecka, spoločnosť Dimensione odporúčala taliansku prepravnú spoločnosť In.Sp.Em., ktorej konateľom bol T. A. J. Donner. Vodiči spoločnosti In.Sp.Em. vyzdvihli tento tovar v Taliansku a zaplatili zaň spoločnosti Dimensione príslušnú cenu. Pri dodaní tovaru zákazníkom v Nemecku vodiči spoločnosti In.Sp.Em. od nich inkasovali kúpnu cenu a príslušné prepravné. Z právneho hľadiska došlo k prevodu vlastníckeho práva predmetov predávaných spoločnosťou Dimensione z predávajúceho na kupujúceho v Taliansku. Zmena dispozičného práva však nastala až pri odovzdaní tovaru kupujúcemu a zaplatení kúpnej ceny v Nemecku, za pomoci T. A. J. Donnera. Podľa krajského súdu preto k šíreniu v zmysle autorského práva nedošlo v Taliansku, ale v Nemecku, kde bolo vzhľadom na neexistenciu súhlasu nositeľov autorského práva zakázané.

T. A. J. Donner podal na Bundesgerichtshof (Spolkový súd, Nemecko) opravný prostriedok „revision“ proti rozsudku krajského súdu. Tento vnútroštátny súd si kladie otázku, či uplatnenie nemeckého trestného práva predstavuje v danej veci neodôvodnené obmedzenie voľného pohybu tovaru, ktorý je zaručený právom Únie.

Vo svojom rozsudku z dnešného dňa Súdny dvor v prvom rade uvádza, že nevyhnutnou podmienkou na uplatnenie trestného práva, o ktoré ide vo veci samej, je, že na vnútroštátnom území došlo k „verejnemu šíreniu“ v zmysle práva Únie.² V tejto súvislosti konštatuje, že obchodník, ktorý cieľ svojou reklamou na verejnosť s bydliskom v určitom členskom štáte a vytvorí alebo jej poskytne osobitný systém dodania a spôsob úhrady, či umožní tretej osobe, aby to

¹ Šlo najmä o napodobeniny stoličiek „Aluminium-Group“, ktoré navrhli Charles a Ray Eames, lampy „Wagenfeld“, ktorú navrhol Wilhelm Wagenfeld, sedacieho nábytku, ktorý navrhol Le Corbusier, servírovacieho stolíka „Adjustable Table“ a lampy „Tubelight“, ktoré navrhla Eileen Gray, ako aj hojdacích stoličiek z oceľových rúrok, ktoré navrhol Mart Stam.

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. EÚ L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).

urobila, pričom uvedenej verejnosti umožní, aby jej boli dodané rozmnoženiny diel chránených autorským právom v tomto členskom štáte, uskutočňuje v členskom štáte, kde došlo k dodaniu, takéto šírenie. Podľa Súdneho dvora v predmetnej veci prináleží vnútroštátnemu súdu posúdiť, či existujú nepriame dôkazy umožňujúce dospieť k záveru, že uvedený obchodník takéto šírenie verejnosti uskutočnil.

V druhom rade Súdny dvor konštatuje, že zákaz šírenia v Nemecku trestaný trestným právom predstavuje prekážku voľného pohybu tovaru. Takýto zákaz však možno odôvodniť dôvodmi ochrany priemyselného a obchodného vlastníctva.

Predmetné obmedzenie vlastne vychádza z rozdielu praktických podmienok ochrany príslušných autorských práv v jednotlivých členských štátoch.³ Tento rozdiel je však neoddeliteľne spojený so samotnou existenciou výhradných práv. Ochrana práva na šírenie však nemôže byť v danej veci posudzovaná tak, že vedie k neprimeranému alebo umelému rozdeleniu trhov. Uplatnenie trestného práva môže byť považované za nevyhnutné na ochranu osobitného predmetu autorského práva, ktoré priznáva najmä výhradné právo na využívanie. **Predmetné obmedzenie je teda odôvodnené a je primerané sledovanému legitímnemu cieľu.**

Súdny dvor preto odpovedá, že právo Únie nebráni tomu, aby členský štát trestne stíhal dopravcu pre napomáhanie nedovolenému šíreniu rozmnoženín diel chránených autorským právom na základe vnútroštátneho trestného práva v prípade, že rozmnoženiny takýchto diel sú verejne šírené predajom v tomto členskom štáte (Nemecko) – osobitne zameraným na verejnosť uvedeného štátu –, ku ktorému došlo v inom členskom štáte (Taliansko), kde tieto diela nie sú chránené autorským právom alebo kde táto ochrana nie je vymožitelná voči tretím osobám.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

---

³ Súdny dvor sa už v tomto zmysle vyjadril k otázke rozdielu vnútroštátnych právnych úprav v oblasti autorského práva v rozsudku z 24. januára 1989, EMI Electrola, ([C-341/87](#)).